

τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Lesdiquière ὁδὸς Κερασίας πλησίον τῆς ὀπλοθήκης τῆς ὠραίας ἐκείνης κατοικίας τοῦ ὑπουργοῦ Sully ὃν ὁ εὐγενὴς περιηγητὴς ἤθελε τιμῆσαι ἐξ ἴσου ὡς καὶ τὸν Richelieu. Ὁ ἀντιβασιλεὺς ἦλθεν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ξενοδοχεῖον.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ὁ Πέτρος εὐρίσκειτο ἐσπέραν τινὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀντιβασιλέως εἰς τὴν παράστασιν λίαν κακῆς τραγωδίας ποιηθείσης ὑπὸ τῆς δεσποσύνης Βερνάρδου ἀνεψιάς τοῦ Φοντενέλλου. Ὁ θάνατος τῶν τέκνων τοῦ Βρούτου ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς ρηθείσης τραγωδίας. Ὁ Τζάρος ἤκουε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἐξηγούντων αὐτῷ τὰς πράξεις διερμηνεων του. Ἐγίνετο διηνεκὴς θόρυβος περὶ τὴν οἰκίαν, ὡθεῖτο ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καὶ ἕκαστος ἔτρεχε νὰ ἴδῃ τὸν νικητὴν Καρόλου τοῦ IB'.

— Κύριε δούξ! λέγει εἰς τὸν Φίλιππον ὁ ἀνυπόμονος Τζάρος, πρὸς τί ἡ τόση ταραχὴ; δὲν ἔρχονται λοιπὸν ἐδῶ διὰ νὰ ἀκούωσι τὰ παιανίζόμενα τεμάχια;

— Μεγαλειότατε! εἶναι τὸ τελευταῖον πρᾶγμα εἰς ὃ ἐνασχολοῦνται, ὁμιλοῦσι περὶ τῶν συμβάντων τῆς ἡμέρας, ὅλων ἡ προσοχὴ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι ἐφ' ὧν, Μεγαλειότατε!

— Μοναδικὸν ἔθνος, ἔλεγεν ὁ Τζάρος, μὲ ἀρέσκει πάντοτε, ἐνῶ μὲ διδάσκει, μὲ διασκεδάζει συγχρόνως.

Ἐν τούτοις ὁ θόρυβος ἐδιπλασιάζετο πρὸς τὴν θύραν τοῦ θεωρίου, ἐνῶ Πέτρος ὁ Α' ἐδοκίμαζε τὸν μεγαλειέτερον κόπον διὰ νὰ ἀκούῃ τὴν τραγωδίαν. Μικρὸς τις νεανίσκος, ξηρὸς καὶ ἰσχνὸς, μὲ πρόσωπον χαλκόχρουν καὶ σχεδὸν ἡλιοκαυστον διεκρίνετο μεταξὺ πάντων. Ἀναρίθμητον πλῆθος ἄλλων νέων ἠκολούθουν προσηκτικώτερον τὰς ιδέας τοῦτου παρὰ τὸ παίγιον τῶν κωμωδῶν. Μετὰ τὸν Τζάρον ἦτο τὸ πρωτεύον πρόσωπον τῆς πράξεως, καὶ ὁ ἀντιβασιλεὺς αὐτὸς ἤρχετο μετὰ τὸν νεανίσκον, ὅστις ἦτο τότε ὁ πρίγκιψ τῆς Γαλλικῆς νεολαίας.

— Κύριοι, κύριοι, ἔλεγε μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ λεπτοῦ τόνου τῆς φωνῆς του, λάβετε σὰς συμβουλεύω διπλῇ εὐχαρίστησιν, πασχίσατε νὰ θεωρήσετε ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἥρωα τῆς Ἀρκτου καὶ μὴ ἀφήσητε ποσὸς νὰ πέσωσιν ἐκ τῶν χειρῶν σας ἀπαρτῆρητοι αἱ λεπτομερεῖς ἐπικρίσεις μου ἐπὶ τῆς κακῆς ταύτης τραγωδίας, ἥτις βεβαιούται ὡς τὸ ὀψίγονον ἔργον τοῦ Φοντενέλλου. Κάμνω καὶ ἐγὼ ἓνα Βρούτον, θέλετε ἰδεῖ τὸν ἰδικόν μου!

Λέγων ταῦτα τὰς λέξεις ὁ νεανίσκος ἐχειρονόμει καὶ ἐκινεῖτο βιαίως εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπίαν. Εἶχε τὸν γέλωτα Σαρδωνικόν, καὶ τὸ βλέμμα σπινθηροβολοῦν ἀπὸ πνεῦμα ἢ μάλλον ἀπὸ πονηρίαν καὶ ἀπὸ χλευαστικὴν μεγαληγορίαν.

Ὁ ἀντιβασιλεὺς εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν φωνήν του.

— Μεγαλειότατε! λέγει στρέφων πρὸς τὸν Τζάρον, θέλω σὰς παρουσιάσαι ἓνα τῶν ὑποψηφίων ποιητῶν μας, μίαν τῶν φιλολογικῶν εὐκλειῶν μας. Κάμνει τραγωδίαν, συντάττει ἐποποιίαν, γράφει τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων μοναρχῶν τοῦ αἰῶνος. Δὲν θέλει λησμονῆσαι καὶ τὴν ὑμετέραν, προσθέτει ὁ Φίλιππος, κλίνων ἐνώπιον τῆς Α. Μ. καὶ ἐκτὸς τῶν διαφορῶν τούτων ἐργασιῶν αὐτοῦ, Μεγαλειότατε! ὁ ἀληθὴς οὗτος Πρωτεὺς εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ μᾶς ἐκτοξεύῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν μικρὰς τινὰς σατύρας μεστὰς πικρίας, αἵτινες μ' ὄλην μας τὴν ἐπισείκειαν μᾶς βιάζουσι κάποτε νὰ τὸν φυλακίζωμεν εἰς τὰς φυλακάς τῆς Βαστιλίας.

— Καὶ κάμνετε ἐξαίρετα, κύριε δούξ, ἐπανελάβε ζωνηρῶς ὁ Τζάρος, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, πρέπει νὰ ἦναι σεβαστός. Ἀλλὰ δεῖξατέ μοι σὰς παρακαλῶ τὴν μορφήν αὐτὴν ἥτις κάμνει τοσοῦτον θόρυβον.

— Μάλιστα. Εὐχαρίστως, Μεγαλειότατε, καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐνάρεως τοῦ θαύματος προθυμεῖται νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον ὧν.

Ὁ ἀντιβασιλεὺς ἐκβάλλει τὴν κεφαλὴν τοῦ θεωρίου του καὶ λέγει μεγαλοφώνως.

— Εἰπὲ λοιπὸν, κύριε Ἀρονέτ, ἐάν ὑπόσχεσαι ὅτι θέλεις εἶσθε φρόνιμος εἰς τὸ ἐξῆς· ἔλθε νὰ χαιρετήσῃς τὴν Α. Μ. τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Ὁ δούξ σχεδὸν δὲν εἶχεν εἰσέτι τελειώσει τὴν φράσιν του, ὅτε ὁ νεανίας εἶχεν ἤδη ἀναπηδήσει εἰς τὸ θεωρεῖον καὶ ἐχαίρετα τὴν Α. Μοσκοβιτικὴν Μ. ἣν κατέτρωγε διὰ τῶν λαμπυρίζοντων ὀφθαλμῶν. Ἐφάνετο μετρῶν ἐκεῖνον οὐτινος ἤθελε ποτὲ συγγράφει τὴν ἱστορίαν.

— Νέε, λέγει ὁ Τζάρος, θέλετε νὰ μὲ ἀκολουθήσετε εἰς τὴν Ρωσίαν, καὶ νὰ συντάξῃτε τὴν ἱστορίαν τῶν περιηγήσεων καὶ ἐκστρατειῶν μου; Δέκα χιλιάδας ρούβλια διὰ τὴν ἱστοριογραφίαν μου. Δέχεσθε;

— Δὲν ζητῶ καλλίτερα, Μεγαλειότατε, ἀλλ' ὁφείλω ἐμαυτὸν πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν πατρίδα μου. Συνθέτω ἤδη τὸν βίον Λουδοβίκου τοῦ Μεγάλου καὶ ἔχω ἀνὰ χεῖρας ἓν ποίημα τῆς Ligne πρὸς τιμὴν Ἑρρίκου τοῦ Μεγάλου. Τὸ βλέπετε, εἰμὶ εἰς τὴν ἀμνηχανίαν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων τῶν τῆς πατρίδος μου, Μεγαλειότατε. Συγχωρήσατέ μοι ἐάν σὰς ἀποφύγω διὰ τὸ παρόν. (ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Μικρὰ Βασίλισσα, συνέχεια. — Ἡ Πρόνοια, διήγημα. — Ὁκταήμερος Βασιλεία, ἡ Νεαπολιτῶν Ἐπανάστασις. — Ἔργα καὶ Ἡμέραι. — Ποικίλα.

Εἰκονογραφίαι. — Ἡ Διονύση. — Ἰούλιος Γενοβίνης.